

ROMÂNIA
TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 15709/95/2010

Sentința nr. 197

Sedintă publică din 15 Noiembrie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE G. C. [REDACTAT]
Grefier C. C. [REDACTAT]

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror C. F. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj

Pe rol fiind judecarea cauzei penale privind pe **inculpatul I. M. C.** trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 174 raportat la art. 175 lit. a și i Cod penal.

La apelul nominal făcut în sedința publică au răspuns inculpatul I. M. C. asistat de apărători aleși U. E. O. I. și D. I. L. avocat L. L. desemnat de instanță în baza art. 174¹ alin. 4 C.pr.pen., pentru părțile civile lipsă C. L. C. E. și C. M. reprezentate de asistentul maternal B. A. și martorul A. G. G.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință care a învederat că la dosar au fost depuse prin serviciul registratură al instanței mai multe inscrișuri și declarații olografe ale lucrătorilor din cadrul Serviciului C.S.C.C.D. aparținând Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului [REDACTAT] apoi, s-a procedat la audierea martorului A. G. G. a cărei depoziție a fost depusă la dosarul cauzei.

Instanța din oficiu a pus în discuția părților și a participanților la procesul penal, audierea pe latură civilă a asistentului maternal B. A. pentru a prezenta aspecte legate de relațiile părinte – copil, dintre victimă și fiicele sale, în perioada în care acestea erau interne în Complexul de Servicii Comunitare pentru Copilul în Dificultate [REDACTAT] și ulterior, în perioada în care minorele se aflau în plasament la locuința sa din satul [REDACTAT], Oras [REDACTAT].

Reprezentantul Ministerului Public și apărătorii părților nu s-au opus audierii martorului, motiv pentru care, instanța a procedat la audierea acesteia, depoziția fiind depusă la dosarul cauzei.

Pentru elucidarea unor aspecte legate de întâlnirea dintre inculpat și martorul C. M. în punctul „Cotul Șoselei”, instanța a apreciat că se impune ascultarea din nou a acestuia, fapt pentru care s-a procedat întocmai.

Instanța a procedat conform art. 339 C.pr.pen. și a întrebat părțile dacă mai au de dat explicații ori de formulat cereri noi pentru completarea cercetării judecătorești, împrejurare în care, apărătorii inculpatului au solicitat ascultarea din nou a martorilor G. N. G. M. G. L. și C. C. M. precum și efectuarea unor confruntări între aceștia și inculpat.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat respingerea cererii formulate de apărătorii inculpatului, arătând că nu se impune reaudierea acestora, în condițiile în care s-a procedat întocmai, în cursul cercetării judecătorești, fiind efectuate și confruntări pentru înălțarea contradicțiilor.

Instanța, analizând cererea formulată, urmează să o respingă, având în vedere că martorii sus menționați au fost audiați în detaliu cu privire la aspectele reținute, unii dintre ei au fost reaudiați tocmai pentru a fi înălțate contradicțiile și s-au efectuat confruntări, astfel că, o nouă reaudiere nu se mai impune.

Instanța din oficiu, în baza art. 334 C.pr.pen., a pus în discuția părților și a participanților la procesul penal schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 174 raportat la art. 175 lit. a și i C.pen. în infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. 1 raportat la art. 175 lit. i C.pen.

Reprezentantul Ministerului Public a menționat că nu se impune reținerea dispozițiilor art. 175 lit. a C.pen., respectiv omorul cu premeditare, în condițiile în care nu s-a făcut dovada că inculpatul a săvârșit infracțiunea după un plan bine chibzuit și după o pregătire corespunzătoare, solicitând schimbarea încadrării juridice.

Apărătorii inculpatului și apărătorul părților civile, au lăsat cauza la aprecierea instanței.

Instanța constată că pentru reținerea circumstanței agravante prevăzută de art. 175 lit. a C.pen., ar trebui întrunite următoarele aspecte: să se constate că inculpatul a luat hotărârea de a săvârși infracțiunea cu suficient timp înainte pentru a avea posibilitatea să reflecteze asupra împrejurărilor locului și momentului de săvârșire a faptei și de a persista în această hotărâre, în acest interval să întreprindă acțiuni specifice de pregătire în acest scop, cum ar fi: pândirea victimei, procurarea de mijloace sau strângerea de informații.

Ori, în situația de față, nu se constată existența nici una din aceste elemente care să determine reținerea premeditată în sensul celor menționate expres în dispozițiile art. 175 lit. a C.pen., inculpatul nerealizând acte preparatorii materiale sau morale în vederea săvârșirii infracțiunii, nerezultând nici un moment că inculpatul a pădit victimă, întâlnirea dintre cei doi fiind intempestivă, urmare a amenințărilor formulate după conflictul verbal de la poartă.

Față de motivele invocate și pe considerentul că nu a existat un interval de timp între momentul luării hotărârii de a săvârși omorul și momentul executării infracțiunii, instanța urmează să dispună schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea prevăzută de art. 174 – 175 lit. a și i C.pen., în infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. 1 – 175 lit. i C.pen.

Nemaifiind alte cereri, în baza art. 339 alin. 2 C.pr.pen., instanța a declarat terminată cercetarea judecătorească și în baza art. 340 alin. 1 C.pr.pen., a dat cuvântul părților asupra dezbatelor:

Reprezentantul Ministerului Public a pus concluzii de condamnare a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 174 alin. 1 – 175 lit. i C.pen. la pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă, arătând că din probele administrative se reține vinovăția acestuia, că a încercat să determine o altă persoană să declare că a săvârșit infracțiunea, aspecte ce au îngreunat urmărirea penală și cercetarea judecătorească.

Să fie obligat la despăgubiri civile în favoarea celor trei minore reprezentând daune morale, la o rentă globală și la o rentă periodică lunară pentru fiecare din acestea, până la încetarea stării de nevoie, să fie obligat la cheltuieli judiciare statului.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru părțile civile a solicitat condamnarea inculpatului, obligarea acestuia la despăgubiri morale față de cele trei minore, arătând că între acestea și tatăl lor era o legătură de afectivitate puternică, că le vizita chiar și de două ori pe lună, împrejurare în care le aducea haine, alimente, dulciuri, în limitele posibilităților le dădea bani de buzunar, se interesa de situația școlară a acestora, că dispariția victimei a creat minorelor o stare de neliniște, chiar dacă acestea nu locuiau împreună cu fiicele sale, știau de existența tatălui lor și se bucurau de fiecare dată când le vizita sau aveau o veste despre acesta, că înaintea decesului, chiar minorele l-au vizitat la locuința familiei, bucurându-se nespus de prezența acestora.

A solicitat de asemenea, obligarea inculpatului la o rentă globală și la o rentă periodică lunară în favoarea minorelor, până la încetarea stării de nevoie.

Apărătorul a solicitat de asemenea, majorarea onorariului, invocând în acest sens complexitatea cauzei.

Avocat U [REDACTAT] E [REDACTAT] pentru inculpat a solicitat achitarea acestuia, invocând dispozițiile art. 10 lit. c C.pr.pen., arătând că probele administrative duc la un alt autor al faptei, respectiv A [REDACTAT] G [REDACTAT] invocând în acest sens raportul de expertiză medico-legală, examen A.D.N., că inculpatul, după ce a plecat de la poarta victimei, nu putea reveni pentru a-l lovi, că instanța trebuie să dea o eficiență sporită probei științifice care îl exclude pe inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] din rândul posibililor autori ai faptei, că nici cercetarea la fața locului efectuată nu poate să profite

decât acestuia, în ceea ce privește distanțele parcuse la de la locuința victimei și până la „Podul lui Ionescu” de unde s-a întors pentru a se întâlni cu martorul C. [REDACTAT] M. [REDACTAT]

Avocat D. [REDACTAT] L. [REDACTAT] pentru inculpat a solicitat achitarea acestuia în baza art. 10 lit. c C.pr.pen., arătând că o serie de mijloace de probă la urmărire penală au fost obținute în mod ilegal, fiind încălcate dispozițiile art. 64 alin. 2 C.pr.pen., că din probatorul administrat nu s-a reușit înălțarea prezumției de nevinovăție a inculpatului, că acesta nu avea motive să ucidă victimă, în condițiile în care este cunoscut în comunitate ca o persoană liniștită, care nu provoacă scandaluri, nu este violent, nu poartă cuțit, spre deosebire de adevărul autor al faptei, A. [REDACTAT] G. [REDACTAT] către care converg toate probele, că expertiza A.D.N. ale cărei rezultate nu pot fi supuse discuției, stabilește o luptă între victimă și A. [REDACTAT] G. [REDACTAT] care a și recunoscut săvârșirea omorului, că nici un moment inculpatul nu a încercat să-l determine pe acesta să recunoască săvârșirea faptei în locul său.

A menționat apărătorul că există contradicții suficiente pentru a înălța vinovăția inculpatului și între declarațiile martorilor C. [REDACTAT] și C. [REDACTAT] M. [REDACTAT] cu privire la împrejurările în care s-a auzit strigătele de ajutor ale victimei sau cu privire la momentul în care C. [REDACTAT] s-a întâlnit cu inculpatul în punctul „Cotul Șoselei”.

Avocat O. [REDACTAT] I. [REDACTAT] pentru inculpat a solicitat achitarea acestuia, susținând că o altă persoană, respectiv A. [REDACTAT] G. [REDACTAT] a săvârșit infracțiunea, că acesta avea posibilitatea să ajungă la locul unde a fost săvârșit omorul, folosind o potecă de picior, evitând în acest sens drumul sătesc Ruget pe care s-ar fi aflat eventual nepoții săi sau alte persoane, că A. [REDACTAT] este cunoscut ca o persoană violentă, anterior a mai avut conflicte cu victimă, folosind un cuțit, iar ulterior săvârșirii faptei, a prezentat pe larg aceste aspecte unor apropiați.

Inculpatul, având ultimul cuvânt, a menționat că își însușește concluziile apărătorilor aleși și nu recunoaște fapta pentru care este acuzat.

TRIBUNALUL

Asupra procesului penal de față:

Prin rechizitoriu Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj nr. 362/P/2010 a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv inculpatul I. [REDACTAT] M. [REDACTAT] C. [REDACTAT], pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 174 – 175 lit. a și i C.pen.

Ca stare de fapt s-a reținut că în ziua de 07 iulie 2010, organele de poliție au fost sesizate prin S.N.A.U. 112 de către numitul G. [REDACTAT] D. [REDACTAT] din comuna [REDACTAT] sat [REDACTAT], județul [REDACTAT] că, pe o șiliște a satului a fost găsit cadavrul unui bărbat identificat ca fiind numitul C. [REDACTAT] N. [REDACTAT] în vîrstă de 54 de ani.

Fiind efectuate cercetări, s-a reținut că între martorul A. [REDACTAT] G. [REDACTAT] și victimă C. [REDACTAT] N. [REDACTAT] existau anterior relații de prietenie, cei doi consumând în mod frecvent băuturi alcoolice și vizitându-se, împrejurare în care, datorită unor discuții contradictorii, deseori ajungând să violențe fizice.

Imediat după aceste conflicte, cei doi se împăcau, reluând vechile obiceiuri, constând în special în consumul de băuturi alcoolice.

Că, cei doi erau prieteni o dovedește și împrejurarea înțelegerii intervenite cu privire la folosința unui teren proprietatea victimei C. [REDACTAT] N. [REDACTAT] de către A. [REDACTAT] G. [REDACTAT] pentru a păsiu animalele, înțelegere intervenită în primăvara anului 2010, martorul plătind o sumă de bani pentru folosirea acestuia.

Astfel, în ziua de 06.07.2010, martorul A. [REDACTAT] G. [REDACTAT] a cosit fânul de pe jumătate din terenul respectiv, fiind ajutat de martorii G. [REDACTAT] P. [REDACTAT] C. [REDACTAT] C. [REDACTAT] M. [REDACTAT] (nepotul de fiică al acestuia) și inculpatul I. [REDACTAT] M. [REDACTAT] C. [REDACTAT] (nepot de soră).

În jurul orelor 19⁰⁰, cei patru au servit masa, unde au consumat băuturi alcoolice, după care, martorul G. [REDACTAT] P. [REDACTAT] și inculpatul I. [REDACTAT] M. [REDACTAT] C. [REDACTAT] s-au deplasat către locuințele părintilor din satul [REDACTAT] iar martorul C. [REDACTAT] C. [REDACTAT] C. [REDACTAT] M. [REDACTAT] către locuința sa din satul [REDACTAT], comuna [REDACTAT] județul [REDACTAT]

La orele 20⁰⁰, după plecarea celor trei tineri, martorul A [REDACTAT] C [REDACTAT] s-a deplasat la terenul unde avea animalele la păscut, împrejurarea în care s-a întâlnit cu victimă care, împreună cu martorul T [REDACTAT] G [REDACTAT] tăiașe un salcâm și lăsase crengile în fânul situat pe terenul pe care în primăvara anului 2010 îl primise spre folosință.

Între părți a izbucnit un conflict, O [REDACTAT] N [REDACTAT] lovind martorul cu o creangă de salcâm în zona capului, provocându-i o plagă care a săngerat puternic și a determinat revenirea acestuia la locuința sa de unde l-a sunat pe telefonul mobil pe inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT], solicitându-i să vină la el, întrucât îi este rău.

I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] însotit de martorul G [REDACTAT] P [REDACTAT] au revenit la locuința martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT] nu înainte de a-l suna pe martorul O [REDACTAT] C [REDACTAT] M [REDACTAT] care și acesta a hotărât să se întoarcă la locuința bunicului său.

Aici, după ce A [REDACTAT] G [REDACTAT] le-a prezentat împrejurările în care s-a desfășurat conflictul, inculpatul a hotărât să se depleteze la locuința victimei pentru a-i cere socoteală, plecând în direcția respectivă, însotit de martori O [REDACTAT] C [REDACTAT] M [REDACTAT] și G [REDACTAT].

La poarta locuinței victimei C [REDACTAT] N [REDACTAT] între acesta și inculpat au avut loc discuții contradictorii, amenințări reciproce, fapt ce a determinat intervenția martorului G [REDACTAT] N [REDACTAT] și a familiei sale, care au solicitat celor prezenti să plece, în caz contrar, vor anunța organele de poliție.

Acesta (G [REDACTAT] N [REDACTAT]), chiar l-a luat de la fața locului pe martorul O [REDACTAT] C [REDACTAT] M [REDACTAT] plecând în direcția locuinței sale situată pe aceeași direcție a sensului de mers cu cea a victimei, în timp ce, inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] însotit de martorul G [REDACTAT] P [REDACTAT] au plecat în sens opus, deplasându-se pe o distanță de 200 de metri de la locuința victimei, pe drumul spre centrul comunei Roșia-de-Amaradia.

Profitând de prezența victimei în drumul sătesc, inculpatul s-a întors în zona în care aceasta se afla, în apropierea unui podeț de beton amplasat la intrarea pe ulița ce duce la locuința martorului T [REDACTAT] G [REDACTAT] și l-a lovit cu un cuțit în zona hemitoracelui stâng.

Victima a strigat după ajutor la martorul T [REDACTAT] G [REDACTAT] în timp ce se deplasa pe ulița ce merge în direcția locuinței acestuia, strigate de ajutor ce au fost auzite atât de martorul G [REDACTAT] N [REDACTAT] cât și de martorul O [REDACTAT] C [REDACTAT] M [REDACTAT] apoi, s-a prăbușit aici, fiind descoperită în dimineața zilei următoare.

După comiterea faptei, inculpatul a apelat telefonic la orele 23²¹ pe martorul C [REDACTAT] O [REDACTAT] M [REDACTAT] solicitându-i să se întoarcă din drumul său spre casă și împreună să meargă la locuința martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT] întrucât acesta nu răspunde la telefon și este posibil să-i fie rău, urmarea conflictului ce-l avusea anterior cu victimă C [REDACTAT] N [REDACTAT] privind crengile lăsate pe terenul cu fâneță.

S-a mai reținut din rechizitoriul parchetului că la locuința martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT] între acesta și inculpat au existat mai multe discuții, primul acceptând să declare la organele de poliție că el este cel care l-a injunghiat pe C [REDACTAT] N [REDACTAT] întrucât este bătrân și este păcat să fie condamnat inculpatul care este Tânăr.

Inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] alături de martori A [REDACTAT] G [REDACTAT] C [REDACTAT] O [REDACTAT] M [REDACTAT] și G [REDACTAT] P [REDACTAT] au fost reținuți prin ordonanță nr. 362/P/2010 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj pe o perioadă de 24 de ore.

Prin încheierea nr. 53 din 08.07.2010 pronunțată în dosarul nr. 8449/95/2010, Tribunalul Gorj a admis propunerea Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj și a dispus arestarea preventivă a inculpatului I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] pe o perioadă de 29 de zile.

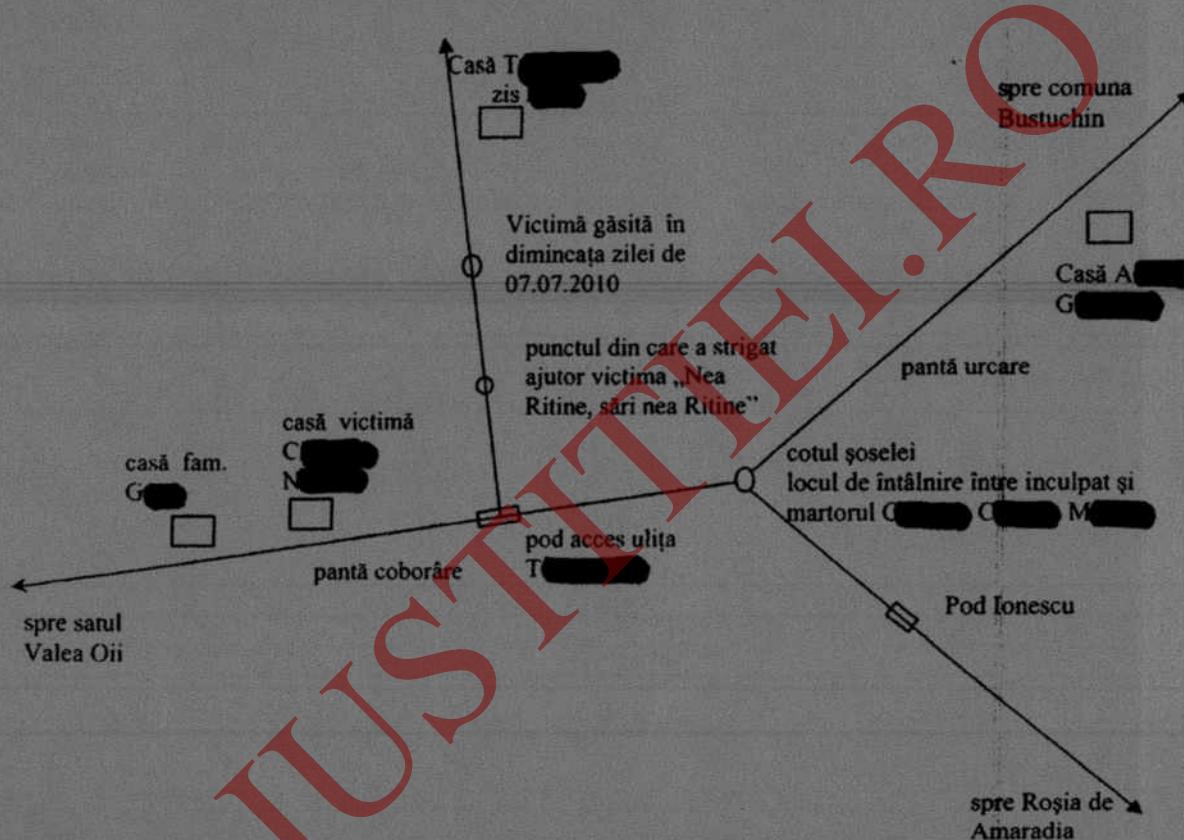
Ulterior, prin încheieri ale Tribunalului Gorj, a fost admisă propunerea parchetului privind prelungirea arestării preventive a inculpatului.

În cursul cercetării judecătorești, a fost ascultat inculpatul care nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii pentru care este acuzat și martorii de la urmărire penală, fiind administrate și alte probe cu privire la împrejurările săvârșirii infracțiunii.

S-a dispus și efectuat o cercetare la fața locului pentru a stabili în detaliu topografia locului, traseul urmat de victimă și inculpat fiind efectuate măsurători și cronometrat timpul de deplasare între anumite segmente ale traseului.

În aceleasi imprejurări, s-au efectuat un experiment judiciar privind posibilitatea ca martorul C [REDACTAT] M [REDACTAT] din locul unde se afla, respectiv drumul sătesc din apropierea locuinței martorului G [REDACTAT] să audă strigătele de ajutor ale victimei aflată pe ulya ce merge în direcția locuinței martorului T [REDACTAT] G [REDACTAT].

Pentru o înțelegere mai exactă a topografiei locului, redăm mai jos schița cu principalele puncte de reper ale imprejurărilor săvârșirii infracțiunii:

Analizând și coroborând ansamblul probelor administrate în cursul urmăririi penale și în timpul cercetării judecătorești, tribunalul reține următoarea situație de fapt:

În după-amiază zilei de 06.07.2010, inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] la solicitarea martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT], la care avea o datorie de 200 de lei, însotit de martori C [REDACTAT] M [REDACTAT] și G [REDACTAT] P [REDACTAT], l-au ajutat pe acesta să cosească o fâneată situată pe un teren din apropierea locuinței martorului T [REDACTAT] G [REDACTAT], imprejurare în care au consumat băuturi alcoolice.

După încheierea activității, în jurul orelor 19⁰⁰, I [REDACTAT] C [REDACTAT] și C [REDACTAT] s-au deplasat la locuința martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT] unde au servit cina, consumând din nou băuturi alcoolice, după care, fiecare, au plecat în direcția locuințelor lor, I [REDACTAT] și G [REDACTAT] în direcția satului [REDACTAT] iar C [REDACTAT] în direcția satului Valea Oii, comuna Roșile, județul Vîlcea, despărțindu-se în punctul „Cotul Șoselei”.

În jurul orelor 20⁰⁰ și martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT] a plecat de la locuința sa în punctul unde anterior cosise fânul, pentru a lua animalele pe care le avea la păsunat.

Aici, a constatat mai multe crengi de salcâm împrăștiate, crengi rezultate de la un copac proaspăt tăiat, fapt pentru care a început să aducă injurii la adresa victimei C [REDACTAT] N [REDACTAT] aflată în apropiere.

Între cei doi a izbucnit un conflict, imprejurare în care și-au adus reciproc injurii și amenințări, s-au imbrâncit, apoi, victima a lovit martorul cu o creangă de salcâm peste cap producându-i o plagă ce sănghera abundant.

În situația dată, martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT], având capul, față și hainele pline de sânge, s-a deplasat la locuința familiei G [REDACTAT] situată în apropiere, solicitându-i martorei G [REDACTAT] să sună la poliție, întrucât a fost bătut de C [REDACTAT] N [REDACTAT] însă a fost refuzat.

Acesta și-a continuat deplasarea către locuința proprie, pe drumul sătesc, în apropierea casei, fiind observat de martorii P [REDACTAT] F [REDACTAT] i G [REDACTAT] D [REDACTAT], cărora le-a povestit ce s-a întâmplat, apoi, l-a sunat pe fiul său pentru a-i cere ajutor, fiind refuzat, după care, l-a sunat pe telefonul mobil pe inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] (nepot de soră), persoană cu care era în relații foarte bune, acesta ajutându-l deseori la treburile gospodărești și pe care îl împrumuta cu bani.

În jurul orelor 21³⁰-22⁰⁰, inculpatul, însoțit de martorul G [REDACTAT] P [REDACTAT] se afla într-un bar situat pe raza satului [REDACTAT] unde consumau bere și l-a primirea telefonului de la martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT] l-a sunat și pe nepotul de fiică al acestuia, C [REDACTAT] C [REDACTAT]-M [REDACTAT] spunându-i să se întoarcă la locuința bunicului său, întrucât a fost bătut de C [REDACTAT] N [REDACTAT] acesta refuzând pentru un moment, apoi au stabilit să se întâlnească acolo (la locuința lui A [REDACTAT] G [REDACTAT]).

C [REDACTAT] C [REDACTAT]-M [REDACTAT] s-a întors spre locuința bunicului său, pe traseul parcurs fiind însoțit de martorul P [REDACTAT] F [REDACTAT] C [REDACTAT] constatănd că A [REDACTAT] G [REDACTAT] aflat în stare de ebrietate era plin de sânge pe cap, față și haine și spunea că a fost lovit de C [REDACTAT] N [REDACTAT].

După o scurtă perioadă, aici a ajuns și inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] care a intrat în locuința martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT] persoana care-l însoțea, martorul G [REDACTAT] P [REDACTAT] rămânând la poartă, între cei prezenți purtându-se discuții cu privire la împrejurările conflictului și modalitatea de a fi pedepsită victima pentru atitudinea sa.

Cel mai perseverent dintre cei prezenți era inculpatul care solicita să se depleteze imediat la locuința victimei, să-i ceară socoteală, martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT] încercând să-l pondereze și să-i spună că nu este bine să meargă seara la poarta omului, că a doua zi, va merge la poliție pentru a depune plângere penală și l-a S.M.L. Gorj pentru obținerea certificatului medico-legal.

Deși, atât A [REDACTAT] cât și C [REDACTAT] au încercat să-l împiedeze pe inculpat să se depleteze la victimă, acesta nu s-a conformat, ba mai mult, a ieșit din locuință și a plecat pe drumul sătesc în pas alergător, în direcția locuinței acestuia, fiind hotărât să se răzbune în seara respectivă.

Pe traseul parcurs atât martorul C [REDACTAT] cât și martorul G [REDACTAT] P [REDACTAT] au încercat să-l opreasă din nou, însă acesta s-a opus, ajungând la poarta victimei unde a început să strige cu voce ridicată, la fel procedând și C [REDACTAT].

De precizat, este faptul demonstrat ulterior prin probele administrative (adresa Primăriei [REDACTAT] și declarațiile martorilor), că iluminatul public nu funcționa, pe traseul urmat de inculpat, fiind aprinse lumini numai la locuința victimei (după ieșirea din casă a acestuia) și la locuința familiei G [REDACTAT] (locuință învecinată cu cea a victimei, pe același sens de mers).

Cert este că, inculpatul și cei doi martori care-l însoțeau, au ajuns la poarta victimei în jurul orelor 22³⁰-23⁰⁰.

Intrarea în locuința victimei, o casă modestă, se făcea pe un podeț din lemn, plasat peste un canal de scurgere a apelor pluviale, apoi, pe o poartă ce era aproape în permanență deschisă și ulterior, într-o cameră, denumită sala casei, unde a fost aprins becul.

După mai multe strigăte, victima a ieșit la poarta casei, fiind surprinsă de prezența celor trei tineri, încercând să le explice împrejurările conflictului cu bunicul lor A [REDACTAT] G [REDACTAT], că și el a fost lovit, discuții ce au degenerat într-o ceartă, fiind aduse injurii și amenințări reciproce, fapt ce a determinat prezența la locul respectiv a familiei G [REDACTAT] (vecini cu victima), respectiv G [REDACTAT] G [REDACTAT] și cele două fiice minore.

Din declarațiile martorilor G [REDACTAT] s-a reținut că discuțiile ce se purtau la poarta locuinței victimei erau duse pe un ton ridicat în special între inculpat și victimă, ambii fiind în stare de ebrietate, primul imputându-i celui de-al doilea de ce l-a lovit pe unchiul său.

La un moment dat, în timpul discuțiilor ce puteau degenera într-un conflict violent, martorul G [REDACTAT] P [REDACTAT] a încercat să-l îndepărteze pe inculpat, spunându-i să plece acasă, însă acesta a refuzat motivând că nu este treaba lui să se implice.

Ulterior, la intervenția martorului G [REDACTAT] N [REDACTAT] victimă a plecat spre poarta de la intrarea în curte, amenințând: „Lasă bă, că vă aranjez eu!”, apoi, familia G [REDACTAT] însoțită de martorul C [REDACTAT]

C. M., au plecat în direcția locuințelor lor, iar inculpatul și martorul C. P. în direcția opusă, spre punctul „Cotul Șoselei”.

Din declarația martorei C. L., s-a reținut că după amenințarea victimei, inculpatul I. a devenit și mai violent, spunând: „Lasă bă, vere, să vedem, care pe care aranjează!”, iar după plecarea sa împreună cu familia și C. M., cei doi, I. și C. nu plecaseră de la poarta victimei.

Martorul C. P. menționat că după plecarea de la poarta victimei, la o distanță de 30-40 de metrii, l-a observat pe C. când revenea din sala casei spre poarta de la ieșire în drumul sătesc, apoi, nu știe ce s-a mai întâmplat, intrucât a început o convorbire telefonică cu o prietenă, îndepărându-se, inculpatul rămânând în urma sa pe celălalt sens de mers, apoi, nu l-a mai văzut.

În aceste împrejurări, inculpatul I. s-a întors în zona în care se afla victimă, zona podului de beton de la intrarea spre uliță ce merge spre casa martorului T. și R. și în urma unei lupte de scurtă durată, l-a lovit cu un cuțitul în zona hemitoracelui stâng, după care, a revenit în punctul „Cotul Șoselei” de unde, la orele 23²¹, l-a sunat pe martorul C. C. M., spunându-i să se întoarcă la bunicul său A. G., intrucât acesta nu răspunde la telefon și poate îi este rău.

Victima, urmarea loviturii ce-i fuseseră aplicate, a strigat după ajutor, către martorul T. G. zis R. respectiv: „Nea R. sări, nea R.”, deplasându-se spre uliță ce merge spre locuința acestuia, apoi după câțiva metrii parcursi s-a prăbușit, fiind găsit în dimineața zilei de 07.07.2010, în jurul orelor 06³⁰, fără suflare.

Strigătele de ajutor ale victimei au fost auzite atât de martorul C. C. M., cât și de C. N. și familia sa, care, înarmându-se cu un par și având o lanterna tip „miner”, pentru a ilumina, au revenit în zona podului de acces pe uliță ce merge la locuința martorului T. G. spre a observa ce s-a întâmplat, însă nu au văzut nimic, fapt pentru care sa- au întors.

Martorul C. C. M. a primit telefonul de la inculpat în momentul în care se afla în prezența familiei G. și conform declarațiilor date, s-a deplasat către punctul „Cotul Șoselei”, fiind urmat de familia G. apoi, împreună cu I., care-l aștepta aici, au mers la locuința martorului A. G. pe traseu fiind observați de martorii R. M. și T. N.

Aici, cei doi au constatat că martorul A. G. se afla pe scara casei, unde fuma o țigară, spunându-i inculpatului I., la întrebarea acestuia, că nu a răspuns la telefon, intrucât nu a auzit telefonul, aflându-se într-o cameră a casei.

În discuțiile purtate între inculpatul I. și martorul A. s-a convenit ca ultimul să declare la organele de poliție că el l-a ucis pe C. N. în seara zilei de 06.07.2010, în momentul în care venea cu animalele de la păsunat, că sa întâlnit cu victimă la podul de la intrarea spre locuința lui T. și l-a lovit cu cuțitul pe care îl luase anterior de acasă, o singură dată în abdomen în zona curelei de la pantalon.

Este de la început de înălțurat ideea că martorul A. G. ar fi autorul infracțiunii de omor, pistă pe care ar fi încercat să îndrume organele de urmărire penală la începutul anchetei și că este așa, o demonstrează următoarele argumente:

Este adevărat că martorul a avut un conflict anterior cu victimă, împrejurare în care, în luptă purtată, acesta a fost lovit cu o creangă peste cap, însă susținerea apărării că între cei doi nu ar fi avut loc o luptă în aceste împrejurări și că depozitul subunghial prezentat de A. și constatat de expertiza medico-legală, examen A.D.N., este rezultatul luptei purtate anterior momentului în care i-a ucis, sunt înălțurate pe de o parte tocmai de raportul de expertiză medico-legală – examen A.D.N. emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București (fila nr. 378 d.u.p.), iar pe de altă parte din declarațiile martorilor G. M. (filele nr. 96-97 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), G. P. (filele nr. 72 și 73, idem), C. C. M. (filele nr. 53, 54 și 55, idem), cărora victimă le-a prezentat leziunile pe care le avea la mână, leziuni produse în urma conflictului privind crengile găsite pe terenul cu fâneță.

Pe lângă împrejurarea că acesta a prezentat variante diferite, în ceea ce privește momentul în care s-a întâlnit cu victimă, zona în care susține că a lovit (abdomen) și obiectul vulnerant folosit,

sunt în contradicție totală cu celelalte probe administrate, lovitura fiind în altă zonă a corpului, iar pe cuțit nu au fost constatate probe biologice de sânge.

Nici argumentul apărării, în sensul că varianta expusă de martor, respectiv că a lovit victimă, în timp ce venea cu animalele de la păscut, este cea reală, nu poate fi primit, în condițiile în care este cert că adusese animalele la locuință, înainte de a suna pe nepoții săi să le ceară ajutor, întrucât fusese bătut de C [REDACTAT] și că este aşa, o demonstrează declarațiile martorilor P [REDACTAT] F [REDACTAT] (filele nr. 133 și 134 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj) și G [REDACTAT] D [REDACTAT] (fila nr. 147, idem) – vine acasă bătut și plin de sânge, după care pleacă să aducă animalele.

Chiar martorul, în declarația dată la cercetarea judecătorească (fila nr. 74 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), a recunoscut că, după ce a luat animalele din pripon, s-a deplasat spre casă pe drumul sătesc, în jurul orelor 21³⁰-22⁰⁰ și nu s-a întâlnit cu nimeni.

Apoi și susținerea că martorul putea să se depleteze la locul unde a fost ucisă victimă, folosind o altă cale de acces decât cea normală, respectiv prin spatele grădinilor, nu poate fi primită în condițiile în care, din cele constatate cu ocazia cercetării la fața locului, s-a reținut că o potecă de picior nu putea permite deplasarea cu animalele legate, iar pe de altă parte, pe traseul respectiv, erau fânețe și teren cultivat cu porumb.

Și cu privire la eventuala luptă dintre victimă și A [REDACTAT] G [REDACTAT] nu pot exista discuții, în condițiile în care, din raportul de constatare medico-legală se observă o singură lovitură aplicată de o persoană viguroasă în zona hemitorace stâng, lateral spre baza corespunzător spațiului 9 intercostal, aplicată de sus în jos, agresorul fiind mai înalt, ori din probele administrate rezultă că și victimă și A [REDACTAT] erau în stare avansată de ebrietate și de aceeași înălțime, ceea ce impunea o luptă mai accentuată cu natura producerii unor multiple leziuni.

Nu trebuie omis în același timp ceea ce susțin martorii audiați, în sensul că, de fiecare dată, în momentul în care se băteau A [REDACTAT] și C [REDACTAT] învingător era ultimul, întrucât era mai tânăr și mai solid.

De altfel, martorul A [REDACTAT] a revenit ulterior și a spus că nu a lovit victimă și a declarat în acest sens, urmare a stării de surexcitare în care se afla.

Susținările inculpatului I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] în sensul că nu el este autorul infracțiunii, ci că o altă persoană, în spate, unchiul său, martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT] a săvârșit fapta, sunt înălțurate prin următoarele probe administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești.

Este indubitabil că inculpatul a fost cel care a insistat să meargă la locuința victimei după ce în prealabil promisese martorului A [REDACTAT] G [REDACTAT] că vine la locuința sa să vadă ce s-a întâmplat și l-a sunat în acest sens și pe martorul C [REDACTAT] C [REDACTAT] M [REDACTAT].

Deși atât O [REDACTAT] cât și A [REDACTAT] sau G [REDACTAT] au încercat să-l împiedice să meargă la locuința victimei, motivând că este seară sau că a doua zi vor sesiza organele de poliție, inculpatul I [REDACTAT] s-a opus și, în pas alergător a plecat pe drumul sătesc în direcția victimei C [REDACTAT] N [REDACTAT].

De menționat, este faptul că nici un moment martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT] care era în relații de prietenie cu victimă, nu a spus celor prezenți, aflați în locuința sa, că dorește să se răzbune, după ce fusese bătut, dimpotrivă, a încercat să calmeze lucrurile, spunând că a doua zi se vor duce la poliție și apoi, la S.M.L. Gorj pentru a obține certificat medico-legal.

La poarta locuinței victimei, după apariția acesteia și ulterior, a familiei C [REDACTAT], inculpatul este cel ce are inițiativa conflictului verbal, cerându-i socoteală acestuia „de ce l-a lovit pe unchiul său?”, mai mult, în condițiile în care C [REDACTAT] a plecat în curte (la insistențele martorului C [REDACTAT] N [REDACTAT]) amenințând: „Lasă bă, că vă aranjez eu!”, acesta a răspuns pe un ton iritat: „Lasă bă, vere, să vedem, care pe care aranjează!” (declarația martorului G [REDACTAT] L [REDACTAT], filele nr. 169 și 170 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj) și a rămas pe loc.

Apoi, părăsește locația din fața porții victimei, la insistențele martorului C [REDACTAT] (după ce martorul C [REDACTAT] însotit de familia C [REDACTAT] plecase în direcția opusă) și după ce parcurge o distanță oarecare, observând victimă care ieșea din curte, posibil înarmată cu un cuțit, după amenințarea făcută anterior: „Lasă bă, că vă aranjez eu!”, profitând de intuneric, de împrejurarea că prin zonă, la ora târzie 23⁰⁰-23¹⁵, nu erau alte persoane, inculpatul în urma unei lupte, folosind un cuțit, fie

247

personal, fie aparținând victimei, l-a lovit pe acesta o singură dată, în zona hemitorace stângă, producându-i decesul.

În ideea că victimă putea avea un cuțit, urmând a-l folosi pentru a pedepsii tinerii ce îndrăzniseră să vină noaptea la locuința sa să-i ceară socoteală, de semnalat sunt declarațiile martorului G[N] (filele nr. 69, 70 și 71 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), care a susținut că fiind prezent la cercetarea la fața locului efectuate de procurori și organele de poliție, efectuându-se o constatare sumară și la locuința victimei, a observat că de pe masă lipsea un cuțit cu plăsele de lemn maro și mai ascuțit spre vârf, cu lamă de inox, cuțit folosit la tăiatul porcilor, existând posibilitatea ca acesta să fie arma crimei.

Prezența victimei la ieșirea din curtea proprie, este confirmată de martorul G[N] (fila nr. 72 și 73 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), de unde se reține că l-a observat pe C[] în fața casei, venind spre poartă, intrucât din instinct și-a întors capul, când se afla la o distanță de 40-50 de metri față de acesta, apoi și-a continuat deplasarea spre punctul „Cotul Șoselei” și apoi, spre „Podul lui Ionescu”, inculpatul rămânând în spate, pe cealaltă parte a drumului, la o distanță de 6, 7, 10 metri și nu știe ce s-a mai întâmplat, intrucât era concentrat asupra discuției telefonice pe care o purta, apoi, după câteva momente a strigat „Hai mă, mergi?”, nu i-a răspuns nimeni, chiar dacă a repetat și nu știe ce s-a mai întâmplat.

De mentionat este faptul că, arma crimei nu a fost descoperită cu ocazia cercetărilor efectuate.

Și cu privire la momentele anterioare loviturii aplicate, nu putea fi o luptă echilibrată, în condițiile în care, victimă, o persoană de 54 de ani, frecvent consumator de băuturi alcoolice, prezentând o stare de îmbătrânire vremelnică, o stare de ebrietate avansată (dovadă cele constatate cu ocazia efectuării necropsiei menționate în raportul de constatare medico-legală, fila nr. 121 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), ori inculpatul, Tânăr, viguros și mai înalt, putea să îl deposedeze ușor de cuțit și să-i aplice ulterior loitura mortală.

După aplicarea loviturii, tocmai pentru a înălțura suspiciunile, inculpatul a revenit în punctul „Cotul Șoselei”, de unde l-a sunat pe martorul C[] C[] M[], motivând că bunicul, respectiv unchiul lor A[] G[], nu răspunde și să se deplaseze la locuința acestuia.

Victima, deși fusese lovita, în drumul sătesc, înainte de intrarea pe podul de acces către locuința martorului T[] G[] zis R[] (la cercetarea la fața locului, martorul a menționat că pete de sânge au fost găsite inclusiv în drumul sătesc), a reușit să se mai depleteze câțiva metri pe uliță respectivă, solicitând ajutor, în sensul „Nea R[] sări, nea R[]”.

Strigătele de ajutor au fost auzite atât de martorul C[] C[] M[] cât și de membrii familiei G[] în momentele ulterioare, după 1-2 minute, C[] fiind sunat de inculpat pentru a se întâlni în punctul „Cotul Șoselei” și a se deplasa la locuința lui A[].

Și cu privire la contradicțiile existente între declarațiile martorilor G[N], G[] M[] G[] L[], respectiv C[] C[] M[], date de locul în care se afla fiecare în momentul în care s-a auzit strigătele de ajutor ale victimei și ulterior, deplasarea către punctul intrarea pe uliță către casa lui T[] G[] sunt de semnalat declarațiile inculpatului Igeanu (fila nr. 10 din dosarul nr. 8449/95/2010 și fila nr. 61 din dosarul nr. 15709/95/2010 ale Tribunalului Gorj), de unde se reține că în momentul în care se afla în punctul „Cotul Șoselei” și il aștepta pe C[] a văzut în spatele acestuia venind o persoană ce purta o lanternă și lumina pe uliță, întrebând cine este, i s-a răspuns că este C[] că a venit după el, intrucât l-a auzit pe C[].

Aceste aspecte demonstrează pe deplin că în momentul în care victimă a strigat ajutor, urmare a loviturii primite, C[] și membrii familiei G[] se aflau în fața porții locuinței acestuia, în drumul sătesc, după care, la 1-2 minute, a fost sunat de inculpatul Igeanu.

De altfel, cu ocazia cercetării la fața locului, s-a efectuat un experiment judiciar în sensul dacă martorul C[] C[] M[] ar fi auzit strigătele de ajutor ale victimei, din locul de unde se afla, reținându-se că se puteau auzii.

Toate aspectele expuse mai sus, demonstrează fără tăgădă că inculpatul, după ce a părăsit zona aflată în fața locuinței victimei, s-a deplasat o distanță oarecare în direcția punctului „Cotul

Şoselei” și observându-l pe C. N. că revine în drum, s-a întors, dispută dintre cei doi având loc în drumul sătesc din preajma podului de acces către ulla ce merge în direcția locuinței martorului T. S. imprejurare în care i-a fost aplicată lovitura mortală.

Cu ocazia cercetării la fața locului, au fost efectuate măsurători între diferitele puncte de reper expuse atât în timpul urmăririi penale, cât și în timpul cercetării judecătoarești, stabilindu-se că între locuința victimei și punctul „Pod Ionescu”, unde martorul G. P. a observat lipsa inculpatului, este o distanță de 240 de metrii, ce putea fi parcursă în 3 minute și 17 secunde, iar de la punctul „Pod Ionescu”, de unde inculpatul spune că s-a întors spre punctul „Cotul Şoselei” pentru a se întâlni cu martorul C., intrucât unchiul său nu răspunde la telefon, sunt 165 de metrii, ce puteau fi parcurși în 2 minute și 17 secunde.

S-a mai stabilit că de la locuința victimei C. N. până la punctul „Cotul Şoselei” sunt 75 de metrii, traseu pe care, la o distanță de 30-40 de metrii de la plecare, martorul G. P. a observat victimă când ieșea din locuința proprie, spre poartă, observând acest aspect și urmăre a becului ce era aprins în sala casei.

Făcând o comparație a timpilor de deplasare expuși mai sus și a distanței parcuse de familia G. și martorul C. C. M. în sens opus, că deplasarea a fost făcută într-un pas lent, că la poarta casei au mai stat de vorbă 5, 7, poate chiar 10 minute, este cert că inculpatul avea posibilitatea să revină din zona în care se afla, să se întâlnească cu victimă, după ce observase prezența acesteia în drumul sătesc, să-i aplice lovitura ce a determinat decesul, după care, să se întoarcă în punctul „Cotul Şoselei” și să-l sună pe martorul C. pentru a se întâlni, susținând că A. G. nu răspunde la telefon.

Și declarația martorului G. P. este evazivă în ceea ce privește zona până la care a fost însoțit de inculpat, în condițiile în care era angrenat într-o discuție telefonică cu o persoană apropiată, discuție telefonică care s-a prelungit în timp, nefiind interesat de ceea ce se întâmplă, dacă inculpatul l-a însoțit sau nu până în punctul în care susține acesta.

Apoi, martorul nu a auzit nici strigătele de ajutor ale victimei, fiind cert că se deplasase mult mai departe decât se sustine.

De semnalat sunt în același timp susținerile aceluiași martor (fila nr. 74) și imprejurarea că până în momentul în care el l-a văzut pe C. ieșind la poartă, I. nu vorbește cu nimeni la telefon, ceea ce demonstrează că încercarea de a l suna pe martorul A. G. nu era decât o simulare, motiv pentru a se întoarce, intrucât și el observase victimă.

Și cu privire la momentul în care inculpatul s-a întâlnit în punctul „Cotul Şoselei” cu martorul C. C. M. acesta a menționat că I. era schimbă și agitat față de momentul în care se despărțiseră, că l-a întrebat ce s-a întâmplat, iar acesta i-a replicat că-i pare rău că nu-i dăduse una lui C. și că anterior mai avusesese conflicte cu acesta și-l înjurase de mamă.

În ideea vinovăției inculpatului pledează și discuțiile pe care acesta le-a purtat cu martorul A. G. în locuința ultimului, încercând să-l determine să recunoască că el a săvârșit infracțiunea de omor, demn de reținut fiind declarațiile martorului C. C. M. (filele 17 și 18 din dosarul nr. 8449/95/2010 și filele nr. 53, 54 și 55 din dosarul nr. 15709/95/2010 ale Tribunalului Gorj), în sensul că inculpatul îi spunea unchiului său să nu divulge nimic la poliție dacă aceștia vor veni în zonă pentru a clarifica divergențele cu victimă, intrucât G. va face reclamații și să nu spună că ei (I. și C.) au fost la poarta victimei, că A. a fost convins să declare organelor de poliție că el este cel care a săvârșit fapta, că este bătrân, nu mai are pe nimeni și a lovit victimă cu un cuțit în stomac până la plăsele.

A mai menționat martorul, că la plecare, inculpatul a insistat la martorul A. să aibă grija ce va declara în momentul în care vor veni organele de poliție și să spună ce le-a spus și lor.

Tot în sensul vinovăției inculpatului, pledează și comportamentul acestuia după părăsirea locuinței martorului A. G. respectiv discuțiile verbale și telefonice pe care le poartă cu martorul C. C. M., solicitându-i acestuia ca în deplasarea spre casă, să strige la poarta martorului G. N. (deși erau orele 23³⁰-24⁰⁰) și să-i spună că bunicului lor i-a venit rău, din această cauză s-au întors la locuința lui.

În deplasarea către satul Valea Oii, după ce a trecut de locuința victimei, martorul a fost sunat pe telefonul mobil de inculpat și întrebat dacă a văzut ceva prin curtea acesteia, apoi dacă l-a

250

strigat pe G [REDACTAT] răspunzându-i-se că nu, întrucât este târziu și oamenii dorm, apoi, martorul a fost sunat în momentul în care ajunge acasă și întrebă dacă mai este cineva prin preajmă și dacă poate vorbii, dacă a crezut ce le-a spus A [REDACTAT] G [REDACTAT], în sensul că: „ar fi băgat cuțitul în C [REDACTAT], că el nu crede”.

Că, inculpatul se simțea vinovat și încerca să ascundă săvârșirea faptei, căutând alibi în acest sens, este și discuția telefonică pe care încearcă să o poarte în jurul orelor 02⁰⁰ cu martorul T [REDACTAT] G [REDACTAT] simulând că se interesează de conflictul dintre C [REDACTAT] și A [REDACTAT] în realitate, fiind interesat dacă victimă decedase, în condițiile în care știa cu exactitate zona din apropierea locuinței acestuia unde îi aplicase lovitura și direcția în care plecase acesta și strigările de ajutor.

Mai mult, din declarațiile martorului T [REDACTAT] G [REDACTAT] (filele nr. 145 și 146 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), se reține că între el și inculpat nu erau relații apropiate, chiar i-a imputat acestuia de ce-l sună la ora respectivă și i-a închis fără alte explicații, necunoscând ceea ce se întâmplase.

Și cu privire la împrejurările în care inculpatul, alături de alte persoane au participat în dimineața zilei de 08.07.2010 la cositul unei suprafețe de teren, anterior apariției organelor de poliție, este de semnalat comportamentul acestuia în sensul de a se interesa dacă alte persoane ce au trecut prin zona locuinței victimei, gen P [REDACTAT] M [REDACTAT] sau P [REDACTAT] F [REDACTAT] C [REDACTAT], observaseră ceva la trecerea prin zona uliței lui T [REDACTAT] G [REDACTAT] zis R [REDACTAT] sau de a-l suna insisten pe martorul A [REDACTAT] G [REDACTAT] să recunoască, conform înțelegerii din sera anterioară că el a săvârșit omorul, răspunsul acestuia neliniștindu-l, fapt pentru care nu a mai cosit, stând jos și transpirând abundant.

De altfel, inculpatul a fost supus și testului poligraf, rezultând un comportament simulat.

Dovedită fiind vinovăția inculpatului, I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT] pentru infracțiunea de omor calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 174 alin. 1 – 175 lit. i C.pen., urmează a se proceda la condamnarea acestuia la o pedeapsă care să asigure pe deplin scopul prevăzut de art. 52 C.pen., respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială.

Individualizarea pedepsei trebuie să aibă ca scop determinarea și aplicarea unei pedepse juste, corecte atât sub aspectul ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere al nevoii de reeducare al făptuitorului, în această manieră retribuția justă realizează și scopul pedepsei, cel de prevenție generală și specială.

Analiza criteriilor generale de individualizare prevăzute de art. 72 C.pen. este obligatoare și trebuie făcută cumulativ, având în vedere faptul că primele două criterii, respectiv dispozițiile părții generale ale Codului penal și limitele de pedeapsă fixate în partea specială a acestuia, vizează legalitatea operațiunilor de individualizare judiciară și trebuie insistat asupra celorlalte criterii, cum ar fi gravitatea faptei săvârșite, persoana făptuitorului, împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Si analiza celor trei criterii generale sus menționate, trebuie efectuate de asemenea, cumulativ, întrucât ele se intercondiționează reciproc, fără a da o pondere mai mare aspectelor care conțurează personalitatea infractorului sau deopotrivă, celor care caracterizează fapta săvârșită.

Gradul de pericol social al faptei săvârșite trebuie analizat în mod deosebit, nu în detrimentul celorlalte criterii de individualizare, iar analiza trebuie să fie reflectată în considerentele hotărârii judecătoarești pronunțate.

Pentru a aprecia în mod corect gravitatea concretă a faptei și pentru a realiza o justă individualizare a pedepsei, judecătorul trebuie să raporteze fapta dedusă judecății la sistemul general de valori acceptat de societate și care ar trebui să se reflecte în jurisprudență.

Evaluarea gravitații faptei nu se poate realiza în afara analizei serioase a personalității infractorului, a atitudinii psihice a acestuia față de fapta gravă pe care a săvârșit-o și urmările acesteia.

Față de aspectele invocate, inculpatul urmează a fi condamnat în baza art. 174 alin. 1 – 175 lit. i C.pen. la o pedeapsă de 20 de ani închisoare și 5 ani pedeapsă complementară a drepturilor civile prevăzută de art. 64 alin. 1 teza a II-a și lit. b C.pen.

În baza art. 71 C.pen. va fi aplicată inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor civile prevăzute de art. 64 alin. 1 teza a II-a și lit. b C.pen.

În baza art. 88 C.pen. va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului reținerea și arestul preventiv începând cu 07.07.2010 până la 11.04.2011.

Cu privire la latura civilă a cauzei, tribunalul constată că părțile civile au solicitat suma de 150.000 lei, câte 50.000 lei pentru fiecare dintre cei trei moștenitori, reprezentând daune morale și despăgubiri materiale, arătând că, după moartea mamei, în anul 1994, au fost îngrijite de tată și bunici, apoi, din anul 2005, au fost preluate de Complexul de Servicii Comunitare pentru Copilul în Dificultate [REDACTAT] și ulterior, de asistentul maternal B [REDACTAT] A [REDACTAT] din satul [REDACTAT] oraș [REDACTAT] județul [REDACTAT]

Din declarațiile asistentului maternal (fila nr. 60 din dosarul nr. 15709/95/2010 al Tribunalului Gorj), s-a reținut că între minore și tată lor există o legătură de afectivitate deosebită, că acesta le vizita și de două ori pe lună, aducându-le dulciuri, haine, alimente și câteodată, dându-le bani de buzunar, că acesta a fost obligat să le încredințeze centrului maternal, datorită lipsei posibilităților materiale, iar după moartea sa, fiicele au fost afectate profund.

Față de cele expuse, tribunalul constată că cererea de constituire ca părți civile a moștenitorilor victimei este justificată în parte, respectiv pentru suma de căte 10.000 lei despăgubiri morale pentru fiecare dintre cele trei părți civile C [REDACTAT] L [REDACTAT] C [REDACTAT] E [REDACTAT] și C [REDACTAT] M [REDACTAT]

Dauna morală reprezintă rezultatul dăunător direct, de natură patrimonială al unei fapte ilicite prin care se aduce o vătămare valorilor și drepturilor extrapatrimoniale ce sunt strâns legate de personalitatea umană.

Dauna morală sau prejudiciul moral, constă într-o atingere adusă acestor valori ale individului care îi definesc personalitatea, respectiv existența fizică a persoanei, integritatea corporală și sănătatea, sensibilitatea fizică și psihică, sentimentele de afecțiune și dragoste, cinstea, demnitatea, onoarea, precum și alte valori similare.

Daunele de natură psihică sunt intime și dăunătoare și îi însotesc pe oameni timp îndelungat, chiar până la sfârșitul vieții lor, fiind greu de perceput, mai ales în condițiile în care pierd pe cineva drag.

În acest sens, inculpatul va fi obligat la despăgubiri civile-daune morale în sumă de 10.000 lei pentru fiecare din părțile civile, urmând ca acesta să fie obligat la o rentă globală în sumă de 1.400 lei pentru fiecare din acestea și la o rentă periodică lunară în sumă de 80 lei pentru fiecare dintre minore, începând cu data pronunțării și până la încetarea stării de nevoie, dar nu mai târziu de vîrstă de 25 de ani.

Va fi respinsă cererea părților civile privind acordarea de despăgubiri materiale, acestea nefind dovedite.

Văzând și dispozițiile art. 191 alin. 1 C.pr.pen.;

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

În baza art. 334 C.pr.pen., din oficiu instanța dispune schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. 1 – 175 lit. a și i C.pen. în infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. 1 – 175 lit. i C.pen.

În baza art. 174 alin. 1 – 175 lit. i C.pen. condamnă inculpatul I [REDACTAT] M [REDACTAT] C [REDACTAT], fiul lui A [REDACTAT] și S [REDACTAT] născut la data de [REDACTAT] în orașul [REDACTAT] județul [REDACTAT] cetățean român, studii 11 clase, necăsătorit, elev, stagiu militar nesatisfăcut, cu domiciliul în comuna [REDACTAT] sat [REDACTAT] județul [REDACTAT] la 20 de ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor civile prevăzute de art. 64 alin. 1 teza a II-a și lit. b C.pen.

În baza art. 71 C.pen. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor civile prevăzute de art. 64 alin. 1 teza a II-a și lit. b C.pen.

În baza art. 88 C.pen. deduce din pedeapsa aplicată inculpatului reținerea și arestul preventiv începând cu 07.07.2010 până la 11.04.2011.

În baza art. 14 raportat la art. 346 C.pr.pen. obligă inculpatul la câte 10.000 lei despăgubiri morale pentru fiecare dintre cele trei părți civile C. [REDACTAT] L. [REDACTAT], C. [REDACTAT] E. [REDACTAT] și C. [REDACTAT] M. [REDACTAT]

Obligă același inculpat la o rentă globală în sumă de 1.400 lei pentru fiecare din părțile civile și la o rentă periodică lunară în sumă de 80 lei pentru fiecare din acestea începând cu data pronunțării și până la închetarea stării de nevoie, dar nu mai târziu de vîrstă de 25 de ani.

Respinge cererea părților civile privind acordarea de despăgubiri materiale.

În baza art. 191 alin. 1 C.pr.pen. obligă inculpatul la 13.500 lei cheltuieli judiciare statului din care suma de 12.000 lei reprezintă cheltuieli judiciare efectuate la urmărire penală și 800 lei onorariu avocat oficiu desemnat conform dispozițiilor art. 174 alin. 3 C.pen.

Cu apel.

Pronunțată în ședința publică, azi 15.11.2011, la Tribunalul Gorj.

Președinte,
G. [REDACTAT] C. [REDACTAT]

Greier,
C. [REDACTAT] C. [REDACTAT]
[Signature]
CC1

Red. Gh.C. C.C.
3 ex., 25 Noiembrie 2011